

Ordföranden har ordet nr 4/2014

Den 23 – 26 november var jag på Island på styrelsemöte med Nordiska Förbundet för Specialpedagogik (NFSP). NFSP:s syfte är att främja samarbete mellan medlemsförbunden i specialpedagogiska frågor men också att följa utvecklingen inom det specialpedagogiska området i Norden och internationellt. Det som diskuterades var den fortsatta utvecklingen med ökad inkludering av barn och ungdomar som av olika orsaker är i behov av specialpedagogiskt stöd för sitt lärande. Det som slog mig i diskussionerna var, att även om inriktningen går mot ökad inkludering i samtliga nordiska länder och att allt fler barn och ungdomar går i skolor på hemorten så ser lösningarna väldigt olika ut. Detta beroende på vilka förutsättningar som finns i respektive land, såväl övergripande nationellt som lokalt i landet.

För mig blev dessa skillnader i förutsättningar tydliga när vi besökte en skola på en mindre ort utanför Reykjavik. I den skolan bedrevs undervisningen i ett öppet landskap med grupper om cirka 50 – 60 elever i olika åldrar och med 6 – 7 lärare per grupp. Målsättningen var en inkluderande lärmiljö där alla elever skulle få sina specifika behov tillgodosedda inom gruppens ram. Arbets sättet byggde, som de beskrev det, på ett kollegialt lärande. Det vill säga lärarna i gruppen gav handledning åt varandra utifrån vars och ens kompetens. Konceptet med åtta till nio elever per lärare med det arbetssätt skolan till-

ämpar framstår som intressant. Samtidigt funderar jag över, hur de elever jag arbetar med, som är beroende av en god akustisk och visuell miljö alternativt av en miljö utan störande inslag, ska kunna få sina behov tillgodosedda i en sådan lärmiljö. Å andra sidan, hur organiserar man en inkluderande skola i ett land med en befolkning motsvarande Malmö i storlek och som är ojämnt fördelad över en yta som betydligt överstiger Götaland?

Detta nummer har som temaHandledning. Fram tills i somras var jag rektor på Åsbackaskolan, en statlig specialskola för döva elever med utvecklingsstörning och för elever med medfödd dövblindhet. Elevernas behov av stöd i sitt lärande krävde förutom elevassistenter även två lärare i varje klass. Trots att samtliga lärare vid skolan var antingen speciallärare eller specialpedagoger fanns det ett påtagligt behov av specialpedagogisk handledning. Behoven av handledning kunde se olika ut, men den gemensamma nämnaren var behovet av ett ”bollplank” där klasslärarna kunde spegla sin vardag i klassrummet och få råd och stöd i sitt fortsatta arbete.

Eva Klubb Degsell
eva.klubbdegse@gmail.com

**SKOL
HAND
LEDAR
FÖRENINGEN**

Skolhandledarföreningen

- en ideell förening som bildades 2002 av skolhandledare utbildade vid S:t Lukas i Uppsala.

Föreningens syfte är att genom sina medlemmar sprida kunskap om handledning i skola och förskola samt att verka för hög kvalitet på denna. ☐

Föreningen anordnar öppna föreläsningar i ovanstående syfte c:a fyra gånger/år

Som medlem får du gratis tillträde till de öppna föreläsningarna, förutsättningar för att skapa/ingå i superhandledningsgrupper och möjlighet till ett fantastiskt erfarenhetsutbyte.

Medlem kan den bli som har en kvalificerad handledarutbildning där egen handledning och handledning på handledning ingår *eller* den som har motsvarande styrkta kunskaper och erfarenhetsamt är pedagog eller företrädare annan yrkesgrupp och arbetar med handledning i skola eller förskola, godkänns av styrelsen, erlägger en av årsmötet fastställd årsavgift, (300 kr/år).

Föreningens samarbetar med **Vikariepoolen**, www.vikariepoolen.se.

Tillsammans skapar vi goda förutsättningar för att erbjuda handledaruppdrag och andra skolutvecklingsuppdrag, från förskola och upp till vuxenutbildning.

Vill du veta mer?

www.skolhandledarforeningen.se